

INFORMAČNÍ

ZPRAVODAJ

KLUB AVHŠ - VN
ZO - 117 SVAZARM PRAHA

ČÍSLO 27

KONFERENCE

ZO - 117 Klubu absolventů VHŠ - Víta Nejedlého se koná
21. března 1987 v 9.30 hod.

v salonku restaurace u Fleků, Kremencova ul. Praha 1

KONCERTY

V rámci svých služebních povinností uskutečňuje Ústřední hudební ČSLA koncertní činnost v celé naší socialistické vlasti. Koncerty jsou pořádány každý měsíc v jiném kraji a my vás budeme o těchto akcích pravidelně informovat.

V březnu 1987 bude ÚH-ČSLA koncertovat ve Východočeském kraji a to:

- 16. 3. Chlumec n/Cidl. - Sokolovna v 19.30 hod
- 17. 3. Holice - Kulturní dům v 19.30 hod.
- 18. 3. Horice - Sdružený klub pracujících v 19.30 hod.
- 19. 3. Pardubice - ZK Tesla v 19.00 hod.
- 20. 3. Dolní Rožná - Sokolovna v 19.30 hod

V dubnu 1987 bude ÚH-ČSLA koncertovat ve Východoslovenském a Západoslovenském kraji v těchto městech:

- 7.4. Bardejov - 8.4. Košice - 9.4. Prešov - 10.4. Brezno - 11.4. Poprad - 12.4. Levice - 13.4. Bratislava - 14.4. Topoľčany - 15.4. Trenčianske Teplice a 16.4. Žilina.

PŘÍSPĚVKY

Omlouváme se všem členům, že přikládáme složenky na zaplacení členských příspěvků až v tomto čísle Zpravodaje. Zpravodaj č.26 byl totiž expedován v době, kdy ještě nebyly k dispozici složenky z VAKUSu. → Žádáme všechny členy Klubu, aby svou členskou povinnost splnili obratem a příspěvky zaslali nejpozději do konce měsíce března 1987.

Příloha Zpravodaje: složenka na zaplacení příspěvků na rok 1987.

Pohledy do zahraničí

Současnost vojenské dechové hudby v Rakousku.

Jaroslav Maren

Rakouská vojenská dechová hudba patří mezi historicky nejstarší typy evropské dechové hudby. Obecně má s českou hudbou mnoho společného, především však skutečnost, že téměř polovina aktivních hudebníků průběhem její historie v době rakouského mocnářství byla českého původu.

Předmětem dnešní glosy je novodobá rakouská vojenská dechová hudba v poválečné neutrální Rakouské spolkové republice, tzv. Druhé republice, vyhlášené na podkladě státní smlouvy z 18. května 1955. Vznik vojenské dechové hudby Druhé republiky se datuje dnem 1. ledna 1956, kdy byl povolán Gustav Gaigg, aby sestavil a obnovil dechový orchestr strážního, dnes gardového pluku ve Vídni.

1. září 1956 byly znovu obnoveny vojenské dechové orchestry ve spolkových zemích Steiermark / kapelník Alfred Janauschek /, Kärnten / kpl. Theodor Haslinger /, a Salzburg / kpl. Leopold Ertl /. V roce 1957 byly znovu obnoveny vojenské dechové orchestry ve spolkových zemích Niederösterreich / kpl. Friedrich Görrlich /, Oberösterreich / kpl. Rudolf Zeman /, Tirol / kpl. Siegfried Somma / a Burgenland / kpl. Josef Kotay /. Poslední z devíti plánovaných vojenských dechových orchestrů byl obnoven ve spolkové zemi Vorarlbergu až v roce 1958 // kpl. Franz Reuter /. Kapelníci Gaigg, Janauschek, Haslinger, Ertl a Görrlich zastávali kapelnickou funkci již v době První republiky, t. j. do konce roku 1938. Somma, Kotay, Zeman a Reuter získávali kvalifikaci vojenského kapelníka v době 2. světové války v německé říšské branné moci.

Do čela vojenských dechových hudeb byl postaven prof. Dr. Friedrich Hodick, který 1. ledna 1957 nastoupil jako hudební referent do spolkového ministerstva národní obrany. V roce 1960 po odchodu Gustava Gaigga do důchodu navíc převzal Dr. Hodick vedení gardového dechového orchestru ve Vídni.

V roce 1957 byl stav hudebníků u jednotlivých vojenských dechových orchestrů určen počtem 56 mužů / z toho 1 důstojník a 34 poddůstojníků /. Bohužel v roce 1970 byl z nepochopitelných důvodů stav u všech vojenských dechových orchestrů kromě gardového ve Vídni snížen na 38 mužů / z toho 1 důstojník a 25 poddůstojníků. Tato redukce měla pochopitelně negativní důsledky na interpretační možnosti orchestrů a proto byl v roce 1974 stav zvýšen na 46 mužů, u vídeňského gardového orchestru na 64 mužů. Po poslední úpravě z roku 1982 je stav u vojenských dechových orchestrů 61 mužů / z toho 2 důstojníci a 37 poddůstojníků /, u vídeňského gardového orchestru 82 mužů / z toho 2 důstojníci a 45 poddůstojníků /. Celkem má rakouská armáda 9 vojenských dechových orchestrů.

Postavení vojenské dechové hudby v Rakousku není nikterak snadné, navazující na bohatou tradici historické c. k. vojenské dechové hudby, udržování vysokého standartu na scéně současné rakouské dechové hudby / která se sice prozatím projevuje

více v kvantitě než v kvalitě, ale její pozitivní vývoj je bezes-
porný i v tomto směru /, sledování a naplnování všech nových
jevů, které přináší vývoj světové dechové hudby. Podmínky pro
činnost rakouské vojenské dechové hudby a tím i způsob její prá-
ce jsou v mnohém podstatně odlišné napr. od podmínek dechových
orchestrů ČSLA. Hlavní příčiny jsou:

1. rakouské vojenské dechové orchestry mají n e p r o f e s i o -
n á l n í charakter / težiště jejich kádrového zabezpečení
plně spočívá na vojácích základní služby /,
2. v rámci rakouského vojenského školství nepůsobí vojenská hu-
dební škola a
3. délka základní služby v rakouské armádě je kratší než v ČSLA,
tím je počítáno pouze s jedním rokem aktivní činnosti u vojen-
ské dechové hudby.

Branec - uchazeč o službu u vojenské dechové hudby je na zá-
kladě písemné žádosti přijat k vojenské dechové hudbě jen po us-
pešném vykonání p r i j í m a c í z k o u š k y teoretické i
praktické / která odpovídá nárokům 3. výkonnostní třídy mladých
hudebníků Rakouského svazu dechové hudby / a po závazku, že od-
slouží u vojenské dechové hudby 14 měsíců, z toho 8 měsíců jako
základní službu a prodloužení o 6 měsíců. Základní vojenský výc-
vik u jednotky ve zbrani trvá 8 týdnů, devátý týden je voják pře-
velen k vojenské dechové hudbě.

Zvláštností rakouské vojenské dechové hudby je, že mimo repro-
dukční funkci plní ještě funkci v z d ě l á v a c í h o zari-
zení a to jak v nástrojových oborech, tak i hudebně teoretických
předmětech. Toto studijní období trvá 38 týdnů, je zakončeno zá-
věrečnou zkouškou a probíhá souběžně vedle všech služebních i
mimoslužebních povinností orchestrů. V zájmu naplnování vzdělá-
vacích programů jsou u každého vojenského dechového orchestru
systemizováni 2 pedagogové v hodnosti důstojníků. Souhrnně lze
konstatovat, že služba u rakouské vojenské dechové hudby není te-
dy nikterak snadná.

Od roku 1979, kdy odešel do důchodu Rudolf Z e m a n, pos-
lední z kapelníků předválečné a válečné generace, vedení rakouské
vojenské dechové hudby se ujela generace nová, reprezentovaná ve-
lice schopnými a ambiciózními kapelníky. Široké spektrum úkolů
rakouské vojenské dechové hudby je charakterizováno pozvolnou
převahou činnosti mimo rámec armády, jak je tomu dnes ostatně u
vojenských hudeb všech armád.

Současnost vyžaduje širokou stylovou orientaci, t. zn. obsá-
hlý m e z i n á r o d n í symfonický r e p e r t o á r
/ původní skladby pro dechový orchestr /, transkripce současné i
minulé hudby, vedle toho programy moderní zábavné hudby. Smysl
pro široký záběr soudobé hudby a schopnost její realizace, to
jsou hodnotící kritéria pro důstojníky rakouského spolkového
vojska, kteří zodpovídají za vývoj vojenské dechové hudby do ro-
ku 2 000. Jako realizační platforma jim k tomu slouží především
velké symfonické dechové orchestry a dále komorní dechové soubor-
y, comba, big bandy apod.

V současné době jsou vedoucími osobnostmi rakouské vojenské
dechové hudby:

- armádní kapelník pplk. Anton Othmar S o l l f e r n e r ,
který získal v roce 1985 na vídeňské univerzitě titul magistra
umění

Dokončení v příštím čísle Zpravodaje .

